

ת"פ 41325/03/20 - מדינת ישראל נגד זהר זכריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 41325-03-20 מדינת ישראל נ' זכריה

בפני כבוד השופטת רונית בש
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

זהר זכריה

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת של הסדר טיעון, בביצוע עבירה של הצתה, עבירה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: חוק העונשין). לא גובשה בין הצדדים הסכמה לעניין העונש. כעת, לאחר שהוגש בעניינו של הנאשם תסקיר שרות המבחן, הגיעה העת לגזור את דינו.

כתב האישום המתוקן

2. הנאשם עבד בחברת "אלפנט חורשת עץ" כשלוש שנים (להלן: החברה). החברה שייכת לנחום וינקלר (להלן: המתלון), אשר בינו לבין הנאשם קיימת הכרות. במסגרת עבודתו בחברה הנאשם השתמש ברכב השייך לחברה מסוג סיאט איביזה בצבע לבן (להלן: הרכב).

עובר ליום 28/2/20, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, התגלעה מתיחות בין הנאשם למתלון תוך שהנאשם טען כי החברה חבה לו חוב כספי. על רקע האמור, בין התאריכים 4/3/20-28/2/20 הנאשם התכתב עם המתלון, באמצעות תוכנת ה"WHATSUP". במהלך ההתכתבות, הנאשם על אף שאינו חולה במחלת הקורונה, כתב למתלון שהוא חולה קורונה, כי בכוונתו להתקשר למשרד הבריאות וכי צריך להכניס את המפעל לבידוד של שבועיים, וכן כתב למתלון "תתעלם נראה מה יקרה בבוקר, מצאת לך עם מי להתעסק". בנוסף, התרעם הנאשם נוכח בקשת המתלון כי ישיב את רכב החברה.

בשל המתיחות המתוארת לעיל, ובהינתן בקשת המתלון כי הנאשם ישיב את רכב החברה, גמלה בליבו של הנאשם החלטה להצית את הרכב (להלן: ההחלטה). כשבוע עובר ליום 12/3/20, במועד מדויק שאינו ידוע למאשימה, הנאשם פגש באיזבלה איסקוב, אשר בינה לבין קיימת הכרות. במהלך המפגש אמר הנאשם לאיזבלה כי בכוונתו לשרוף רכב. לצורך מימוש ההחלטה הנ"ל, ביום 12/3/20, סמוך לשעה 12:46, הנאשם נסע ברכב לחניון ב"חוף הזהב" בקיסריה (להלן: החניון). הנאשם ביקש מאיזבלה שתבוא לאסוף אותו מהחניון והיא הגיעה למקום ברכבה מסוג פג'ו (להלן: רכבה של איזבלה). הנאשם החנה את הרכב בחניון.

כעבור זמן מה, הנאשם ניסה לשלוח אש ברכב. לאחר מכן עזב הנאשם את החניון ברכבה של איזבלה, בסוברו כי הניסיון יצליח והרכב יעלה באש. במעשיו ניסה הנאשם לשלוח אש ברכב אך האש לא התפשטה. בשעה 13:07 כתב הנאשם למתלונן "תראה מישהו שזה אתה כנראה מנסה להתנקש בחיי ושם לי פצצה ברכב. הרכב בוער".

בשעה 13:48 כתב הנאשם למתלונן, כי הלה שם מטען חבלה ברכב וניסה לשרוף אותו. לאחר מכן, בשעה 14:15, לבקשת הנאשם, נסעה איזבלה לחניון ושלחה לנאשם תמונות של הרכב. הנאשם שראה כי לא הצליח לממש את החלטתו, ביקש מאיזבלה שתסיעו לרכב. סמוך לשעה 14:41 הגיע הנאשם לחניון וניגש לרכב, נעמד מצדו השמאלי של הרכב ושילח בו אש.

הנאשם עזב את הרכב בשעה 14:43 כשהאש מתפשטת ברכב. הנאשם ניגש לרכבה של איזבלה ועזב את המקום. כעבור זמן קצר עוברי אורח שעברו במקום והבחינו באש שעלתה מהרכב הזעיקו משטרה וכיבו את האש. נידת משטרה אכן הגיעה למקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם ששילח אש במזיד בדבר לא לו, נגרם נזק לרכבו של המתלונן בשווי 80,000 ₪.

תסקירי שירות המבחן

3. מהתסקיר שהוגש ביום 3/1/21 עולה כי הנאשם בן 51, גרוש ואב לשני ילדים בגירים, נתון במעצר בית לילי ובארבעת החודשים האחרונים עובד, לדבריו, בחברה לייצור דלתות. עיון בגיליון המרשם הפלילי מלמד כי עברו נקי.

4. בהתייחס לביצוע העבירה, לקח הנאשם אחריות פורמאלית על מעשיו תוך שהביע חרטה על ביצוע העבירה. הנאשם טען כי ביום ביצוע העבירה היה נתון תחת השפעת אלכוהול, אם כי בכמות מועטה, וכי חווה סערת רגשות והתקשה לווסת את כעסו ופעל מתוך יצר נקמנות. הנאשם טען עוד כי לא קדם תכנון למעשיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם תופס עצמו כקורבן להתנהלות המתלונן ומפחית מחומרת התנהגותו, וכן מתקשה לבטא אמפטיה ולהכיר בנזק שגרם למתלונן. שירות המבחן התרשם באותו שלב כי התייחסות הנאשם לביצוע העבירה מצומצמת וכי לנאשם מוטיבציה נמוכה להתבוננות פנימית.

5. שירות המבחן התרשם עוד מאדם שגדל בקונסטלציה משפחתית מורכבת אשר התקשתה לתת מענה לצרכיו הרגשיים. בנוסף התרשם שירות המבחן מהיות הנאשם אדם בודד המתקשה ביחסים בינאישיים, בעל תמיכה משפחתית מצומצמת, המתמודד עם מצוקה רגשית וכלכלית מתמשכת. צוין כי לנאשם דפוסי חשיבה בעייתיים ונוקשים וקושי בוויסות רגשי, תוך גילוי קושי בשיתוף פעולה לאורך הליך האבחון ומוטיבציה נמוכה לעריכת שינוי משמעותי בחייו. עם זאת כבר בשלב הנ"ל הכיר הנאשם באופן ראשוני בהתנהלותו והביע רצון להשתלב בהליך טיפולי.

6. בבואו לבחון את גורמי הסיכון להישנות ביצוע עבירות, שקל שירות המבחן את חומרת העבירה ומאפייניה, לצד קשייו הרגשיים של הנאשם ותפיסתו הקורבנית ונטייתו להשליך את האחריות למצבו על גורמים חיצוניים. עוד צוין שירות המבחן את התנהלותו הכלכלית פורצת הגבולות של הנאשם בעטיה צבר חובות כבדים ואת קשייו להתמודד במצבי דחק,

לחץ ומשבר כמו גם את שיתוף הפעולה החלקי מצדו. במסגרת גורמי הסיכוי לשיקום, ציין שירות המבחן את עברו הפלילי הנקי של הנאשם לצד התרשמותו לפיה כיום מבין הנאשם את הפסול במעשיו ומגלה נכונות להשתלב בהליך טיפולי לצורך בחינה מעמיקה של התנהלותו העבריינית.

7. בסיכומי של דבר, על אף היותו ספקן אשר למידת כוחותיו ומידת המוטיבציה של הנאשם להשקיע ולהשתלב בטיפול, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון לצורך בחינת האפיק הטיפולי לגבי הנאשם, וזאת נוכח הנכונות שהביע הנאשם וההערכה כי במידה וישתלב בהליך טיפולי משמעותי יהא בכך בכדי להפחית ממידת מסוכנותו.

8. ביום 16/6/21, עם תום תקופת הדחייה, הוגש תסקיר נוסף המלמד כי שירות המבחן קיים פגישה נוספת עם הנאשם והתרשם, כי הנאשם עדיין מתקשה להביע אמפטיה כלפי נפגע העבירה ומביע עמדה קורבנית. עם זאת, התרשם שירות המבחן מיכולת שיתוף הפעולה של הנאשם עמו ומכך שהנאשם הביע מוטיבציה פנימית להשתלב בהליך טיפולי על מנת לרכוש כלים להתמודדות במצבי דחק. ביום 25/5/21 השתלב הנאשם בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן ונטל חלק ב- 4 מפגשים. שירות המבחן התרשם כי בשלה העת להעמיד את הנאשם תחת צו מבחן לתקופה של 18 חודשים. בהינתן חומרת העבירה, המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם ענישה מוחשית וקונקרטית בדרך של מאסר שירוצה בעבודות שירות, וזאת לצד פיצוי כספי לנפגע העבירה.

9. מהתסקיר העדכני עליו הוריתי לצורך בחינת אופן שילובו של הנאשם בהליך הטיפולי, אשר הוגש ביום 21/10/21, עולה כי גורמי הטיפול מתרשמים שבחודשים האחרונים חלה תמורה חיובית במצבו של הנאשם. בהתייחס לעבירה שביצע לוקח הנאשם אחריות, מבין את הנזק שגרם למתלונן ומעוניין להמשיך ולבחון את הנסיבות להתנהגותו. עוד דווח כי הנאשם מתמיד בהגעתו לטיפול וכי הוא משתתף פעיל. כמו כן, הנאשם שולב בסדנה בת 6 מפגשים, אשר מטרתה רכישת כלים להתנהגות כלכלית נכונה ואף מלווה אותו עורך דין ומסייע לו בהסדרת חובותיו. לאור שיתוף הפעולה החיובי של הנאשם עם שירות המבחן, הכרה בקשייו והתמדתו בטיפול התואם את צרכיו, התרשם שירות המבחן כי בשלה העת להעמידו תחת צו מבחן לתקופה של 18 חודשים, זאת לצד ענישה מוחשית בדמות של מאסר בעבודות שרות ופיצוי כספי לנפגע העבירה.

הראיות לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

10. מטעם ההגנה העידו שני עדים במסגרת הראיות לעונש- בתו של הנאשם, עדן זכריה (להלן: עדן) ובן זוגה לשעבר, מאיר כהן (להלן: מאיר). עדן סיפרה כי היא בת 26 ומשמשת כמפקחת על אביה במסגרת מעצר הבית בו הוא נתון בגין תיק זה. עדן סיפרה על התגייסותה האבסולוטית לעזור לאביה לאחר שנעצר, תוך ששיתפה לעניין הקושי שנלווה לפיקוח על אביה בעת משבר הקורונה שהביא לפיטוריה ופיטורי בן זוגה ולקריסתם מבחינה כלכלית. עדן ציינה כי השתפר מצבם הכלכלי לאחר שהיא ובן זוגה שבו חזרה למעגל העבודה ואף הנאשם החל לעבוד. עדן דיברה עוד בשבחו של הנאשם ותיארה אותו כאיש עבודה מסור תוך שציינה כי הוא מכה על חטא ומצטער על מעשיו וכי הוא נתרם מאוד מהטיפול בו שולב במסגרת שירות המבחן. מאיר סיפר כי היה בן זוגה של עדן, וכי הוא מכיר את הנאשם מזה כ- 4 שנים. מאיר תיאר את הנאשם כאדם מאד ערכי וטוב לב שסייע לו בעבר ולכן הסכים לגמול לו ולפקח עליו יחד עם עדן במסגרת מעצר הבית. מאיר ציין כי התרשם, במהלך השנתיים בהן שוהה הנאשם במעצר בית, מחרטתו הכנה עד דמעות

של הנאשם. בד בבד הדגיש מאיר כי הוא סבור שמדובר במעידה חד-פעמית של הנאשם וביקש לתת לו הזדמנות נוספת.

11. בפתח טיעוניה לעונש ציינה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד שנת 1969 וכי עברו הפלילי נקי. לאחר שסקרה בהרחבה את עובדות כתב האישום המתוקן, טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם התנהל באופן כוחני ונקמני, כשלביצוע העבירה קדם תכנון מוקדם. הוטעם כי הנאשם חזר לחניון פעמיים ואף פעמיים שילח את האש עד שהצליח להצית את הרכב תוך שהוא מסלים את התנהגותו. ב"כ המאשימה הדגישה כי מעשיו של הנאשם מלמדים על היותו אדם אובססיבי, חדור מטרה ונעדר כל מורא מפני החוק וכן כי רק במזל הסתיימו מעשיו של הנאשם אך בפגיעה ברכוש. לאחר שהפנתה לפסיקה להמחשת עמדתה לעונש, טענה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל.

12. אשר לנסיבות שאין קשורות בביצוע העבירה, הפנתה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן, תוך שטענה כי רק בחמשת החודשים האחרונים נמצא הנאשם בטיפול. הוטעם כי, הלכה למעשה, מדובר בראשיתו של הליך, בעוד ההתרשמות מהנאשם היא מאדם בעל עמדות נוקשות, תפיסה עצמית קורבנית ויכולת מוגבלת לבחון באופן ביקורתי את מעשיו. עוד הוסיפה ב"כ המאשימה וטענה כי ממקרא התסקיר האחרון לא ניתן להבין האם מסוכנותו של הנאשם פחתה, מה גם שלשיטתה המלצת שירות המבחן אינה הולמת את חומרת המעשים. בסיכומו של דבר ולאור העובדה שהנאשם נטל אחריות, הודה במעשיו ולוקח חלק בהליך טיפולי, סבורה המאשימה כי יש להטיל עליו עונש ברף הבינוני-תחתון של המתחם לו היא עותרת, לצד מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן.

13. הסנגור ציין בפתח דבריו את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן. הסנגור הבהיר כי מאז שהחל לייצג את הנאשם מתקיים קשר רציף בין הנאשם לבין שירות המבחן, וכן הדגיש את הירתמותו של הנאשם להליך הטיפולי הכולל גם טיפול במישור הכלכלי, וכל זאת במטרה להפחית את הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצד הנאשם. לגישת הסנגור, שליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריא תסכל את ההליך השיקומי ותביא יותר נזק מתועלת.

14. הסנגור הגיש דו"ח המלמד על חובותיו של הנאשם שהינם בסך של מאות אלפי שקלים (נ/2). הסנגור טען, כי בבסיס ביצוע העבירה עמד הסכסוך בין הנאשם למתלונן- בעל החברה, אשר הביא לתחושה קשה של הנאשם ולכך שינהג באופן שאינו מאפיין את התנהגותו בדרך כלל. עוד נטען כי מנעד הענישה בעבירות הצתה הוא רחב, וכי יש לבחון כל מקרה לגופו ולהביא בחשבון את נסיבותיו הפרטניות של כל נאשם בהתאם לעיקרון הענישה האינדיבידואלית. לטענת הסנגור, בניגוד למקרים חמורים יותר, הרי שבעניינו מדובר ברכב שהיה בשימוש הבלעדי של הנאשם לאורך שנים ובעבירה שבוצעה בחניון נטוש ולא בשטח בו עלול היה להיגרם נזק חמור יותר, אם לרכוש ואם לחיי אדם. הסנגור הדגיש כי הנאשם מכה על חטא ולוקח אחריות מלאה על מעשיו, וכן טען כי הנאשם שילם מחירים כבדים ומשמעותיים בגין מעשיו. הסנגור חלק על טיעוני המאשימה בכך שטען כי למעשיו של הנאשם לא קדם כל תכנון מוקדם. לדבריו, הנאשם לא הצטייד בחומר בערה והצית, כאמור, את הרכב בחניון נטוש ומבלי ששקפה סכנה לאיש. עוד נטען כי עוברי אורח השתלטו על האש עוד בטרם הגיעו למקום כוחות ההצלה. בסיכומו של דבר, ולאחר שהפנה לפסיקה לתמיכה בעמדתו לעונש (נ/1), טען הסנגור למתחם עונש ההולם הנע ממספר חודשי מאסר בפועל שניתן לרצותם בעבודות שירות עד ל- 18 חודשי מאסר בפועל.

15. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ציין הסנגור את הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה על כל המשמע מכך. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם כפי שהן עולות ממקרא תסקירי שירות המבחן. צוין כי הנאשם שעברו הפלילי נקי, נעצר לראשונה בחייו מיד לאחר האירוע והיה נתון במעצר עד ליום 22/3/20 אז נעצר באיזוק אלקטרוני בפיקוחם של בתו ובן זוגה. רק בהמשך רוכזו התנאים המגבילים והותר לנאשם לצאת לעבודה. הוגש אף מכתב מטעם מעסיקו של הנאשם לעניין שביעות רצונו מתפקודו של הנאשם והיותו מעוניין בהמשך העסקתו אף כי צוין בו כי אם תופסק עבודת הנאשם, לרבות בדרך של עבודות שרות, ישכור המעסיק שרותיו של עובד חדש (נ/3). הסנגור הדגיש את הפגיעה הכלכלית הקשה, עד למצב של חרפת רעב, בנאשם ובבני משפחתו לאחר מעצרו של הנאשם, וכן ציין כי כיום המשפחה מתרכזת בשיקום מצבה הכלכלי.

16. עוד טען הסנגור, כי במידה ובית המשפט יבכר שלא לאמץ את מתחם העונש ההולם לו עותרת ההגנה, הרי שבנסיבותיו של תיק זה יש מקום לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולאפשר לנאשם להשלים את ההליך הטיפולי בו הוא נתון. הסנגור ביקש להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה מידתית בעבודות שירות ותוך כך לאמץ את המלצת שירות המבחן. כמו כן, ביקש הסנגור, בהינתן מצבו הכלכלי הקשה מאד של הנאשם, להימנע מחיובו ברכיב עונשי של פיצוי כספי.

17. להלן עיקרי דברי הנאשם בדיון לפני:

"קודם כל אני מתנצל, מצטער על מה שעשיתי. זה לא אני בכלל. אחרי הדבר הזה שעשיתי שהוא הכי מטופש שיש בעולם, מבחינתי גם, יש סיפור. אני ממשיך קדימה, כל מה שהיה נשאר מאחור ואני ממשיך קדימה. יש לי עבודה היום. הייתה תקופה לא פשוטה, ועדיין, בגדול אני רוצה להמשיך קדימה... ההליך הטיפולי עוזר לי מאוד..."

דיון והכרעה

18. הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע עבירת ההצתה הוא בטחונו ושלומו של הציבור לבל ייגרמו כתוצאה ממעשה ההצתה פגיעות ברכוש או חלילה פגיעות בגוף ובנפש. המחוקק העמיד ולא בכדי את העונש המרבי לצידה של עבירה זו על חמש עשרה שנות מאסר. עבירת ההצתה מעבירה מסר עברייני של אלימות לא רק כלפי נפגעי העבירה אלא גם כלפי הציבור בכללותו, שכן היא מטילה אימה ופחד ופוגעת בתחושת הביטחון האישי של הציבור (ראו לעניין זה: ע"פ 4311/12 סורי נ' מ"י (15.10.12)). עבירה זו "ראשיתה גרור ואחריתה עלולה להיות שערי מוות" (ע"פ 3210/06 עמארה נ' מדינת ישראל (18.3.2007)), ולפיכך היא נמנית עם העבירות החמורות בספר החוקים, בהינתן הפוטנציאל ההרסני הטמון בה, והסכנה הגלומה במעשה ההצתה לגופו של אדם ולרכושו.

19. בית המשפט העליון עמד על חומרת עבירת ההצתה בדבריו הבאים בפסק דינו בע"פ 6720/16 מדינת ישראל נ' פלוני (07.03.2017), אשר התייחס למקרה של הצתת רכב:

"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתה של עבירת ההצתה ועל הצורך להיאבק בה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה, בהדגישו את פוטנציאל הנזק המשמעותי אשר טמון בעבירה זו ואת חוסר היכולת לשלוט בתוצאותיה או לצפותן..."

20. במקרה דנן לא פעל הנאשם באופן ספונטני שכן ממקרא כתב האישום המתוקן אנו למדים כי שבוע לפני ביצוע העבירה עדכן הנאשם את איזבלה לגבי כוונתו לשרוף רכב. יתרה מכך, הנאשם פעל בשני שלבים- בשלב הראשון ניסה לשלח אש ברכב ואף שלח את איזבלה לוודא שהרכב נשרף. משהובהר לו שלא הצליח לממש את החלטתו לשרוף את הרכב, שילח שוב, כעבור שעותיים, אש ברכב ועזב את המקום עם התפשטות האש ברכב. הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו לאחר שלא הצליח בשלב הראשון להצית את הרכב, אך בחר לממש את תכניתו לשרוף את רכבו של המתלונן עמו היה מסוכסך, כמתואר בכתב האישום המתוקן. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק משמעותי לרכב בסך של 80,000 ₪ ולמרבה המזל לא נגרמו נזקים נוספים אם נוכח כיבוי האש במהרה ע"י עוברי אורח ואם נוכח העובדה שהעבירה בוצעה בחניון נטוש. כאן אוסיף ואציין כי הנאשם שפעל תחילה אך להפחדת המתלונן במסרונים ששלח לו, הסלים את התנהגותו עם הצתת רכבו של המתלונן.

21. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה, תובא הפסיקה הבאה:

· בת"פ (מחוזי חיפה) 6220-05-13 מ"י נ' חרב (7/7/2013) הושת על נאשם שהצית רכב, לאחר תכנון מוקדם, על רקע סכסוך קודם עם בעל הרכב, עונש של 14 חודשי מאסר בפועל וכן הופעל מאסר על תנאי בן 12 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו. במקרה הנ"ל דובר בנאשם שבעברו הפלילי הרשעה קודמת בעבירת אלימות חמורה.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 30010-01-13 מ"י נ' פלייפל (14/7/2013) הושת על נאשם בעל עבר נקי, שהורשע בהצתת רכבו של מעבידו ובגניבה מהרכב, עונש של 15 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר קביעת מתחם ענישה הולם, הנע בין 10 חודשי מאסר בפועל ל- 36 חודשי מאסר בפועל.

· בת"פ (מחוזי חיפה) 32069-04-14 מ"י נ' חיאדרי (11/11/2014) הושת על נאשם שהצית חלק קדמי של רכב של בן משפחתו, על רקע סכסוך כספי, עונש של 10 חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר קביעת מתחם ענישה הולם בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

· בת.פ. 42945-05-14 (מחוזי חיפה) מדינת ישראל נ' שולי (20/05/2015) השתתי עונש של 20 חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע בביצוע שתי עבירות של הצתה ובביצוע עבירה נוספת של ניסיון להצתה. בתיק הנ"ל דובר בהצתת שני כלי רכב ובניסיון להצית כלי רכב שלישי. מתחם העונש ההולם, שנקבע על ידי בתיק הנ"ל לגבי כל אחת מהעבירות, נע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 5758/13 בילאל נסאסרה נ' מ"י (12/2/2014) נדחה ערעורו של המערער על עונש של 24 חודשי מאסר בפועל, אשר הושת עליו בגין ביצוע עבירות שעניינן קשירת קשר לפשע, חבלה במזיד ברכב והצתה של שתי מכוניות שנשרפו כליל. במקרה הנ"ל דובר במערער בעל עבר פלילי נקי, אולם בעל סיכויי שיקום נמוכים ביותר, אשר הורשע בבית המשפט המחוזי לאחר שמיעת ראיות. בית המשפט העליון קבע כי קיימים, אמנם, פסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר בעבודות שירות בגין עבירה של הצתה, אולם זאת במקרים שכללו נסיבות מיוחדות לקולה והמלצה חיובית באופן מובהק של שירות המבחן.

22. לאחר ששקלתי את הערכים החברתיים שנפגעו, כאמור, כתוצאה מביצוע עבירת ההצתה, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ולאחר שבחנתי גם את מדיניות הענישה הנהוגה, תוך מתן הדעת לפסיקה שהוגשה ע"י הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את עבירת ההצתה בה הורשע הנאשם, נע בין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 36 חודשי מאסר בפועל.

23. עם זאת, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש לסטות בעניינו של הנאשם שבפנינו, לקולה, ממתחם העונש ההולם, מטעמי שיקום, וזאת מכוח סעיף 40ד (א) לחוק העונשין הקובע: "קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בהתאם לעיקרון המנחה ומצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, רשאי הוא לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן לפי סעיפים 82 או 86 או לפי פקודת המבחן [נוסח חדש], התשכ"ט-1969".

24. ומהתם להכא: מצאתי בתיק זה למקרא תסקיריו האחרונים של שרות המבחן כי יש סיכוי של ממש שהנאשם ישתקם וכי שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח עלולה חלילה לפגוע בהליך שיקומו ואולי אף להביא לשילובו במעגל הפשיעה, דבר שלבטח לא ישרת את אינטרס הציבור. הנאשם מצוי בתהליך טיפולי בו הוא משתף פעולה באופן מלא. הנאשם לוקח אחריות על מעשיו ומכיר בחומרתם. שרות המבחן מעריך כי בהליך הטיפול יש כדי להביא להפחתת רמת הסיכון להישנות התנהגות בעייתית מצדו של הנאשם. עסקינן בנאשם בן 52 ללא עבר פלילי, אשר נעצר לראשונה בחייו בגין תיק זה. אף מדברי הנאשם עצמו ומדברי עדי ההגנה, הבת עדן ובן זוגה לשעבר, למדתי כי הנאשם מתחרט מאוד על מעשיו ומבקש לפתוח דף חדש בחייו. עוד עולה ממקרא התסקירים ומדברי שני העדים הנ"ל כי ההתנהלות המתוארת בכתב האישום המתוקן, אינה מאפיינת את הנאשם שהתנהל באורח נורמטיבי עד לאירוע שבפנינו. לכל אלו אוסיף את הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, המגלמת בחובה לקיחת אחריות ואף חסכה את העדת עדי התביעה וכן מזמנו היקר של בית המשפט.

25. נוכח מכלול הטעמים הנ"ל ובתייתי הדעת לנסיבותיו האישיות של הנאשם, אני בדעה, כאמור, כי מן הראוי לסטות ממתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם בתיק זה, לקולה, מטעמים של שיקום, ותוך כך לאמץ את המלצתו של שרות המבחן.

26. בסיכומו של דבר, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

· למאסר בפועל לתקופה של תשעה חודשים, אשר ירוצה על ידי הנאשם בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו במרכז הסחר מודיעין, בשדרות הרכס 31 מודיעין.

הנאשם יתייצב ביום 27/1/22 בשעה 8:00 לצורך קליטה והצבה, בתאריך תחילת עבודות השירות, ביחידת ברקאי, עבודות שרות, שלוחת מרכז, רמלה.

הנאשם מוזהר בזה, לבקשת הממונה על עבודות השירות, כי עסקינן בתנאי העסקה קפדניים במסגרת עבודות השירות, המצריכים התייצבות רציפה ובהתאם להנחיות החוק והממונה, וכי הפרת תנאים אלה עלולה להוביל להפסקת עבודות השירות ולריצוי העונש במאסר של ממש.

· למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע ו/או עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977.

· למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון ו/או עבירת רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, התשל"ז - 1977.

· אני מורה לנאשם לפצות את המתלון פיצוי בסך 10,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשם עבור המתלון בקופת בית המשפט עד ליום 15/3/22. כאן יובהר כי המתלון רשאי, במידת הצורך, לפעול לצורך קבלת פיצוי מעבר לסכום הנ"ל בדרך של הגשת תביעה אזרחית.

· אני מורה על הטלת צו מבחן על הנאשם לתקופה של 18 חודשים, כאמור בתסקיר שרות המבחן, תחת פיקוח שירות המבחן. הנאשם מוזהר בזה, כי במידה שלא יעמוד בתנאי צו המבחן או יבצע עבירה נוספת בתקופת הצו והצו יופקע, אזי יהא צפוי לגזירת דינו מחדש לחומרה.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שרות ולשרות המבחן.

המאשימה תמציא בכתב במזכירות בית המשפט תוך 7 ימים את פרטיו העדכניים של המתלון לצורך העברת סכום הפיצוי לידיו וזאת במידה ולא הומצאו פרטים אלו עד כה.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ב טבת תשפ"ב, 16 דצמבר 2021, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד יניב זוהר, ב"כ הנאשם, עו"ד ארבל עמי-גא והנאשם בעצמו.